

... Ítéltábla
Pf.V.20.055/2015/6. szám

A ... Ítéltábla a dr. Éva Orsolya ügyvéd által képviselt **felperes** (címe) felperesnek - a dr. Zugfil Tamás ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és az **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe.) III. rendű alperesek ellen szerződések érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránt indított perében a ... Törvényszék 2015. április 13. napján kelt számú ítélete ellen a felperes által 10. és Pf.3. sorszámon, az I. rendű alperes által 9. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

A felperest terhelő, az állam javára fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 1.366.100 (egymillió-háromszázhatvanhatezer-száz) forintra felemeli.

Mellőzi az I. rendű alperesnek le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben való marasztalását.

A felperest terhelő, az I. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 883.100 (nyolcszáznyolcvanháromezer-száz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 1.543.900 (egymillió-ötszáznegyvenháromezer-kilencszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 719.100 (hétszáztizenkilencezer-száz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget. Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes Kft-t az I. rendű alperes 1994-ben alapította, az I. rendű alperes „tulajdonát képezte továbbá a **Sz. Kft.** is". A felperes és a **Sz. Kft.** között gazdasági kapcsolat állt fenn, illetve a felperes és a **Sz. Kft.** is szállítási szerződéses kapcsolatban állt a G. Kft-vel. A **Sz.**

Kft-nek a szállításból eredően 20.000.000 forint tartozása erejéig a felperes 2008. december 9-én készfizető kezességet vállalt a G. Kft. felé.

A **Sz. Kft.** és a **V.** Takarékszövetkezet között folyószámla-hitel szerződés jött létre, amelynek dologi biztosítékát a felperes tulajdonát képező ... szám alatti ingatlanra alapított keretbiztosítéki jelzálogjog jelentette.

Az I. rendű alperes 2002-től 2008-ig 38.000.000 forint körüli összegben tagi kölcsönt nyújtott a felperesnek.

A felperesnek a **G.** Kft. felé 2010 decemberétől, a **Sz.** Kft-nek 2010 szeptemberétől álltak fenn tartozásai. A felperesnek a **G.** Kft. felé fennálló tartozása tekintetében a felperes és a G. Kft. 2011. április 11-én részletfizetési megállapodást kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy 2011. június 30-áig a tartozásból 4.500.000 forintot, majd 2011. július 31-éig további 4.886.260 forintot megfizet.

A **Sz. Kft.** és a **Z.** Zrt. között vállalkozási szerződéses jogviszony állt fenn, amelynek teljesítését a **Sz. Kft.** 2011 januárjában befejezte. A **Z.** Zrt. 2011 májusában a teljesítésigazolásokot kiadta, ezekben 11.402.189 forint összegű teljesítést ismert el. A **Sz. Kft.** 2011. július közepére további 3.796.692 forint kifizetésre számíthatott a **Z.** Zrt.-től, valamint garanciális visszatartás címén további 8.824.930 forint összegű követelése állt fenn, amelyhez a bankgarancia biztosítása ellenében juthatott volna a garanciális időszak lejárta előtt. Bankgaranciát azonban a **Sz. Kft.** nem kapott, illetve a **Z.** Zrt. a teljesítésigazolások ellenére az az alapján kiállított végszámlában foglalt összegeket a **Sz. Kft.** részére 2011 nyarán nem fizette meg.

A **Sz. Kft.** és a **M.** Kft. között 2011. február 25-én létrejött vállalkozási szerződés alapján a **Sz.** Kft-nek 2011 nyarán 3.560.105 forint összegű vállalkozási díj követelése volt a **M.** Kft-vel szemben.

A felperes társaság tagjai 2011 tavaszán elhatározták, hogy a társaság tartozásainak rendezése érdekében értékesítik a társaság vagyontárgyainak egy részét, ezért a 2011. május 26-án tartott taggyűlésen az 1/2011.(05.26.) taggyűlési határozatban döntöttek arról a tagok, hogy a felperes tulajdonát képező ... hrsz.-ú szám alatt lévő ingatlanokat 12.500.000 forintért, a ... hrsz.-ú ingatlant 1.150.000 forintért, a ... hrsz.-ú ingatlant 1.145.000 forintért az I. rendű alperes részére értékesítik azzal, hogy az ingatlanok vételárába beszámítanak az I. rendű alperes tagi kölcsönéből 15.100.000 forintot.

A 2/2011.(05.26.) számú taggyűlési határozattal a felperes kft. tagjai határoztak arról, hogy a ... típusú ... forgalmi rendszámú gépjárművet 440.000 forintért, a ... típusú ... forgalmi rendszámú gépjárművet 700.000 forintért és az ... forgalmi rendszámú utánfutót 15.000 forintért az I. rendű alperes részére értékesítik oly módon, hogy a vételárba az I. rendű alperes 1.150.000 forint összegű tagi kölcsönét számítják be.

A taggyűlési határozatok alapján az adásvételi szerződések megkötésére 2011. május 26-án, június 10-én és június 29-én került sor.

2011. május 30-án a felperes 5.000.000 forintot a G. Kft. részére átutalt, a fennmaradó 4.386.260 forintot azonban nem teljesítette, a további fizetésre haladékot kért, illetőleg teljesítésként a tulajdonában lévő ... szám alatti ingatlant ajánlotta fel, amelyre a G. Kft. nem tartott igényt.

A felperesi társaság 2011. június 10-én további gépjárműveit értékesítette a felperesi társaság egyik tagja részére. Az ebből befolyt 3.470.000 forint vételárát 2011. július 1. napján a felperes az I. rendű alperes részére tagi kölcsön visszafizetése jogcímén fizette ki.

2011. augusztus 15. napján a M. Kft-től a felpereshez befolyt 2.193.951 forintból ugyanezen a napon 2.000.000 forintot a felperes az I. rendű alperesnek tagi kölcsön visszafizetése jogcímén fizetett ki.

2011. szeptember 6. napján a Sz. Kft-től befolyt 1.000.000 forint összeget a felperes az I. rendű alperes részére tagi kölcsön visszafizetése jogcímén fizette ki.

2011. nyarán a Sz. Kft-nek a B. Kft. felé fennálló tartozásáért vállalt készfizető kezessége alapján a felperesnek 16.073.327 forint lejárt tartozása volt.

A G. Kft. 2011. szeptember 11-én kezdeményezte a felperes és a Sz. Kft. felszámolását.

A felperes az 1/2011.(10.14.) számú taggyűlési határozatával arról döntött, hogy a felperes eladja az I. rendű alperesnek a ... hrsz. alatti ingatlan 10/44 tulajdoni hányadát 44.000 forint vételárért azzal, hogy a vételárba beszámítottak az I. rendű alperes tagi kölcsönéből 44.000 forintot. A határozat alapján az adásvételi szerződés ugyanezen a napon létrejött.

A felperesnek 2011. november 5. napján 5.550.069 forint követelésállománya volt, amely a T. Kft-vel szemben fennálló 450.000 forintos, illetve a Sz. Kft-vel szemben fennálló 5.100.069 forintos követelésből állt. A Sz. Kft. a felperestől bérelt gépjárművek, ingatlan, szerszámok és egyéb igénybe vett szolgáltatások ellenértékét nem tudta mindig maradéktalanul megfizetni, ebből a felperesi társaságnak a Sz. Kft. felé 6.313.400 forint számla nélküli követelésállománya keletkezett.

A felszámoló által 2012 májusában készítettett értékbecslés szerint a ... szám alatti ingatlan forgalmi értéke 18.500.000 forint volt.

A felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igény összesen 36.734.893 forint, ebből a G. Kft. követelése 21.884.286 forint volt.

2012. augusztus 3. napján a Sz. Kft. is felszámolás alá került.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2011. május 26-ai, valamint a 2011. október 14-ei taggyűlési határozatok alapján megkötött adásvételi szerződések érvénytelenek, és a szerződéskötést megelőző állapotot állítsa helyre. Ennek keretében kötelezze a gépjárművek kiadására az I. rendű alperest, amennyiben pedig azok már nincsenek a birtokába, a gépjárművek vételárának megfizetésére. Kérte továbbá az e határozatok alapján megkötött szerződések szerint tulajdonába került ingatlanok birtokba adására kötelezni az alperest, és kérte a földhivatal megkeresését az I. rendű alperes tulajdonjogának törlése és a felperes tulajdonjogának visszajegyzése iránt azzal, hogy amennyiben az ingatlanok már nincsenek az I. rendű alperes tulajdonában, úgy a vételár megfizetésére kérte az I. rendű alperes kötelezését.

Kérte továbbá az I. rendű alperes kötelezését az általa tagi kölcsön visszafizetése címén felvett 3.470.000 forint megfizetésére is. Keresetét a gépjárművek és az ingatlanok vonatkozásában elsődlegesen a Csődtörvény 40.§ (1) bekezdés a) pontjára, másodlagosan a Ptk.200.§ (2) bekezdésére alapította, a tagi kölcsön visszafizetése iránti igény jogcímét a Cstv.40.§ (2) bekezdésében határozta meg. A 2013. február 25-én érkezett keresetmódosításban a felperes kérte továbbá az I. rendű alperes kötelezését a 2011. augusztus 15. napján felvett 2.000.000 forint, valamint a 2011. szeptember 6. napján felvett 1.000.000 forint tagi kölcsön visszafizetés megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét az ingó és ingatlan adásvételi szerződések Cstv.40.§ (1) bekezdés a) pontjára alapított megtámadása tekintetében alaptalannak találta, megállapítva, hogy az I. rendű alperes a perben bizonyította, hogy a szerződések megkötésekor nem volt rosszhiszemű, a szándéka nem irányult a felperes hitelezőinek kijátszására. Azt állapította meg, hogy 2011 nyarán a **Sz. Kft**-nek a **közte** és a **Z. Zrt.** között fennállott vállalkozási szerződés alapján, illetve a **M. Kft**-től mindösszesen 18.759.587 forint összegű követelése állt fenn. Ez az összeg fedezetet jelentett volna a **Sz. Kft**-nek a **B. Kft.** felé fennálló 16.073.327 forint lejárt tartozására, így a felperesnek nem kellett számolnia azzal, hogy készfizető kezességvállalása alapján a **B. Kft.** felé a **Sz. Kft.** tartozásáért helytállni lesz köteles. Megállapította azt is, hogy a **Sz. Kft**-nek a **V. Takarékszövetkezet** felé fennálló 13.495.326 forintos hiteltartozására a felperes tulajdonát képező ... szám alatti 14.060.000 forint könyv szerinti értékű ingatlan fedezetet jelentett volna. A keresettel megtámadott adásvételi szerződések megkötése időpontjában a felperesnek a **G. Kft.** felé fennálló 4.145.911 forint tartozással kellett számolnia, ezt a tartozást azonban a felperes a **Sz. Kft**-vel szemben fennálló 5.100.069 forint összegű vételár követelésből ki tudta volna egyenlíteni, amelyre a **Sz. Kft**-nek a **Z. Zrt**-vel szemben fennálló 8.824.930 forintos garanciális visszatartás összege fedezetet jelentett volna.

A másodlagosan előterjesztett jogcím tekintetében utalt arra, hogy a felperes olyan többlet tényállási elemet nem jelölt meg, amely alapján a szerződések jó erkölcsbe ütközése megállapítható lett volna, a rendelkezésre álló peradatok az erre vonatkozó felperesi tényállítást nem támasztották alá.

A Cstv.40.§ (2) bekezdése alapján ugyanakkor megalapozottnak találta a 3.470.000 forint tagi kölcsön visszafizetésének megfizetésére irányuló kereseti kérelmet azzal, hogy 2011. július 1-jén a felperesi kifizetés időpontjában a felperesnek a **G. Kft.** felé a részletfizetési megállapodás értelmében 4.145.911 forint tartozása áll fenn. E tartozás kiegyenlítése helyett azonban a felperes az I. rendű alperes tagi kölcsön követelését elégítette ki részben, a 3.470.000 forint pénztári kifizetéssel, amivel az I. rendű alperes a **G. Kft.**-vel szemben előnyben részesítette, és e kifizetés nem tekinthető a rendes gazdálkodás körében eszközölt kifizetésnek.

A további 2.000.000, illetve 1.000.000 forint tagi kölcsön visszafizetés megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasította arra figyelemmel, hogy e tekintetben a felperes a Ctv.40.§ (1) bekezdésében rögzített anyagi jogi keresetindítási határidőt elmulasztotta.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt a felperes és az I. rendű alperes is fellebbezett.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg és a kereseti kérelemnek teljes egészében adjon helyt, továbbá marasztalja az I. rendű alperest első- és másodfokú perköltségben.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperesnek 2011 nyarán nem csak az elsőfokú ítéletben írt 4.145.911 forint, hanem a **Sz. Kft.** tartozásáért vállalt készfizető kezessége folytán további 16.073.327 forint, azaz összesen 20.219.238 forint tartozása állt fenn a **G. Kft.** hitelező felé.

Vitatta, hogy a felperesnek 2011. elején 15.000.000 forint nagyságú követelésállománya lett volna. Előadta, hogy 2011. január 1. napján a főkönyvi katon szerint 1.092.225 forint követelése állt fenn a felperesnek, 2011. november 5. napjára ez 5.550.069 forintra emelkedett, 2012. február 28. napjára, azaz a felszámolás kezdő időpontjára 5.100.000 forint összegű követelésállománnyal rendelkezett a felperes, ami a **Sz. Kft.** fennálló 1 db 2011. november 5-én kibocsátott átutalásos számlakövetelésből állt.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a **Sz. Kft.**-nek garanciális visszatartás jogcímén 8.824.930 forint összegű követelése állt volna fenn, hivatkozva a **Sz. Kft.**-nek a **Z. Zrt.**-vel kötött szerződése mellékletét képező általános szerződési feltétele C/IX/5. pontjára, utalva arra, hogy a **Sz. Kft.** 8.824.930 forint összegű garanciális visszatartás iránti követelését a **Z. Zrt.** a felszámolási eljárás kezdeményezését követően magához vonta. Előadta, hogy ezzel a ténnyel az I. rendű alperesnek is tisztában kellett lennie, már a szerződések megkötésének időpontjában.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által érvényesített 2.000.000, illetve 1.000.000 forint tagi kölcsön visszafizetés megfizetésére irányuló kereseti kérelme tekintetében csak a Cstv.40.§ (2) bekezdésében írt jogcím alapján indokolta a

kereset megalapozatlanságát, és nem bírálta el a módosított kereseti kérelem másodlagos jogcímét, a Ptk.200.§ (2) bekezdést, így álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp.221.§ (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

Fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes alaptalanul állította, hogy a ... szám alatti tulajdonát képező ingatlan forgalmi értéke 56.546.000 forint. Hivatkozott arra, hogy a 2011. évi mérlegben 14.060.000 forint értékkel szerepelt ez az ingatlan, és a felszámolási eljárás során, 2012. május 3. napján készített értébecslés az ingatlan forgalmi értékét 18.500.000 forintban határozta meg. Előadta azt is, hogy az ingatlant a felszámolási eljárásban 5.700.000 forint összegben sikerült értékesíteni.

Végül kitért arra is, hogy a szám alatti ingatlanokat korábban a felperes bérbeadás útján hasznosította. Az ingatlanok értékesítésével biztos bevételi forrástól esett el a felperes, amely bevétel a hitelezői igények kielégítését szolgálhatta volna. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem tért ki erre a tényre és nem minősítette azt, hogy az I. rendű alperes állandó bevételi forrást vont el a társaságtól, saját magát részesítve előnyben azzal, hogy az általa megvásárolt ingatlanokat maga is bérbeadás útján hasznosítja.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a **Sz. Kft**-nek nem volt tulajdonosa. A **Sz. Kft**-ben 2008. szeptember 9. napjától tagsági viszonyral nem rendelkezett, kizárólag alkalmazottja volt a cégnek. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban becsatolt okiratok szerint az I. rendű alperes tagi kölcsönkövetelése a felperessel szemben 2011. évben 38.842.250 forint volt, amelyet a felperes felhívás ellenére nem vont kétségbe.

Változatlanul állította, hogy a perbeli ügyeletek időpontjában a felperes tulajdonát képezte a ... szám alatti ingatlan, amelynek forgalmi értéke a **K Bt.** értébecslő által készített 2011. május 2. napján kelt ingatlanforgalmi értébecslés szerint nettó 54.546.000 forintban állapítható meg. Sérelmezte, hogy ezt a tényt az elsőfokú bíróság nem állapította meg.

Hivatkozott továbbá arra, hogy pontatlan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás annyiban is, hogy a **G. Kft.** nem 2011. szeptember 11., hanem 2011. szeptember 21. napján nyújtotta be a felszámolás iránti kérelmet a felperessel szemben.

Vitatta az elsőfokú ítélet helyességét a 3.470.000 forint tagi kölcsön visszafizetés megfizetése iránti kereseti kérelem teljesítése tekintetében a Cstv.40.§ (2) bekezdése alapján. Hivatkozott arra, hogy a felperes e követeléssel kapcsolatban erre a jogszabályhelyre alapított kereseti kérelmet nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság a felperesi kereseten túlterjeszkedve állapította meg a hivatkozott ügylet érvénytelenségét a Cstv.40.§ (2) bekezdése alapján.

Előadta, hogy a marasztaló ítéleti rendelkezés azért is téves, mert a Cstv.40.§ (2) bekezdésében foglalt visszakövetelési jog a felperest csak olyan ügyletek vonatkozásában illeti meg, amelyre a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző 60 napon belül vagy ezt követően került sor. A periratok alapján azonban megállapítható, hogy a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra érkezése 2011. szeptember 21. napja volt, az ítéleti marasztalással érintett 3.470.000 forint kifizetésére 2011. július 1. napján, azaz a kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző 60 nap előtt került sor. Megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy az I. rendű alperes részére történt tagi kölcsön visszafizetése a felperes az I. rendű alperest a G. Kft-vel szemben előnyben részesítette volna, figyelemmel arra, hogy a visszafizetések arányára tekintettel a G. Kft. követelésének megtérülése a perbeli időszakban közel 66%-os, az I. rendű alperes követelésének megtérülése pedig 51%-os volt. Végül kifejtette azt az álláspontját, hogy a tagi kölcsön visszafizetés az I. rendű alperes, mint a társaság hitelezőjének lejárt és esedékes követelése volt, amely a rendes gazdálkodás körében értékelendő kifizetésnek minősül.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperesi fellebbezéssel érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A felperes az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételében hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség nem jelent egyben jogcímhez kötöttséget. A követelés jogcímének hiányos vagy helytelen megjelölése a bíróságot nem köti, a felhozott és bizonyított tényekre a jogszabályt a bíróságnak kell alkalmaznia. Előadta továbbá, hogy a Cstv.40.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti határidőben kötött szerződés során az I. rendű alperes előnyben részesült minden más hitelezővel szemben, ami alapján szintén meg kellett volna állapítania az elsőfokú bíróságnak a szerződés érvénytelenségét a tagi kölcsön visszafizetésével kapcsolatban.

A felperesi fellebbezés megalapozatlan, az I. rendű alperesi fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy a Sz. Kft-nek I. rendű alperes neve 2008. szeptember 9. napjáig volt tagja, a keresettel támadott adásvételi szerződések megkötésének időpontjában már nem.

A G. Kft. hitelező 2011. szeptember 21. napján terjesztett elő felszámolás elrendelése iránti kérelmet a felperes gazdálkodó szervezettel szemben.

Mellőzi a tényállásból annak megállapítását, hogy a felszámoló által 2012 májusában készítettett értékbecslés a ... szám alatti ingatlan forgalmi értékét 18.500.000 forintban határozta meg.

Az így kiegészített és pontosított, egyebekben helyesen megállapított tényállás alapján a felperes fellebbezésével érintett körben az elsőfokú bíróság ítéleti döntése és annak indokai is helytállóak. Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában, hogy a felperes tartozása a keresettel támadott adásvételi szerződések megkötésének időpontjában a **G. Kft.** felé 4.145.911 forint volt, maga a hitelező **G. Kft.** is ezt a tartozást tartotta nyilván a felperessel szemben. A készfizető kezességvállalás alapján a **Sz. Kft.** tartozásáért fennálló készfizető kezesi tartozást a **G. Kft.** egészen a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igény érvényesítéséig a felperessel szemben nem érvényesítette.

A rendelkezésre álló bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével állapította meg az elsőfokú bíróság a keresettel támadott adásvételi szerződések megkötése időpontjában fennállott felperesi követelések összecsúszását is.

Helytálló az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a 8.824.930 forintos garanciális visszatartás összegével kapcsolatban. A felszámolási kérelmet ugyanis a **G. Kft.** a pontosított tényállás szerint 2011. szeptember 21. napján terjesztette elő a felperessel szemben, tehát több hónappal a perbeli keresettel támadott adásvételi szerződések megkötését követően, így a garanciális visszatartás felszámolási eljárásra tekintettel való elvonása is csak ezt követően történhetett, azaz erre az elvonásra a perbeli szerződések megkötésekor a felperesnek, illetőleg az I. rendű alperesnek nem kellett számítnia.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, a Cstv.40.§ (2) bekezdésére alapított tagi kölcsön visszafizetése iránti kereseti kérelem tekintetében sem, amikor alaposnak találta az I. rendű alperes elévülési kifogását és megállapította, hogy a 2.000.000, illetve 1.000.000 forint tagi kölcsön visszafizetések megtérítése iránti kereseti kérelem a Cstv.40.§ (1) bekezdésében rögzített anyagi jogi keresetindítási határidő elmulasztásával történt.

A felperes másodlagosan megjelölt jogcíme, a Ptk.200.§ (2) bekezdés alapján sem követelhető vissza ez az összeg, mert a kölcsönszerződés (tagi hitel) alapján a kölcsön visszafizetése, vagy más szerződés alapján a pénzzolgáltatás megfizetése nem szerződés, ezért a szerződésekre, azok érvénytelenségére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatóak. (BDT 2011.2499.).

A ... szám alatti ingatlan forgalmi értékével kapcsolatos elsőfokú ítéleti ténymegállapítást a másodfokú bíróság a tényállásból azért mellőzte, mert a felperes jogi képviselője útján a perben csak állította, de bizonyítékkal nem támasztotta alá a felszámolási eljárásban beszerzett értébecslés szerinti forgalmi értéket. Rámutat ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes 2011. május elején szerzett be az ingatlanra vonatkozó forgalmi értébecslést, amely 54.546.000 forintban rögzítette az ingatlan forgalmi értékét. A keresettel támadott adásvételi szerződések megkötése időpontjában nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az ebben az értébecslésben szereplő forgalmi érték ne felelne

meg a valóságnak, nem állapítható meg, hogy az ingatlan értékesítése a hitelezők kijátszására irányult volna.

A felperes által hivatkozott ... szám alatti ingatlanok bérbeadása, illetőleg a bérbeadásból származó bevétel elmaradás nem tartozik a per tárgyához. Ebben a körben a felperes elmaradt haszonra hivatkozik, amelyet a Ptk. 355.§ (4) bekezdése a kártérítés körébe sorol, ilyen jogcímen azonban a felperes követelést a perben nem terjesztett elő.

Az I. rendű alperes fellebbezésével érintett körben a másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi következtetéseivel és érdemi döntésével sem.

A 2/210.(VI.28.) PK vélemény 5.b.) pontja szerint a szerződés megtámadása esetén a kereseti kérelemhez kötöttség még a jogcímet illetően is érvényesül, a bíróság ugyanis hivatalból nem vizsgálhatja olyan megtámadási ok fennállását, amelyre a fél nem hivatkozott.

A Cstv.40.§ (2) bekezdése szerint a felszámoló az adós nevében az (1) bekezdés szerinti határidőn belül visszakövetelheti az adós által a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző 60 napon belül, és azt követően nyújtott szolgáltatást, ha annak eredménye egy hitelező előnyben részesítése és a szolgáltatás nem minősül a rendes gazdálkodás körébe tartozó szolgáltatásnak.

A Cstv.40.§ (2) bekezdése tehát visszakövetelési, nem pedig megtámadási jogcím, ezért erre a PK véleményben ismertetett jogcímhez kötöttség nem vonatkozik. Erre tekintettel nem terjeszkedett túl az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemben, amikor ezen a jogcímen is vizsgálta a felperes keresetének megalapozottságát. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a Cstv.40.§ (2) bekezdésében írt feltételek fennállását, figyelemmel arra, hogy a tagi kölcsön visszafizetés a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját (2011. szeptember 21.) megelőző 60 napon túl történt, ezért ezen a jogcímen a követelést a felperes nem érvényesítheti.

A felperes észrevételében rögzített Cstv.40.§ (1) bekezdés c) pontja ugyanakkor olyan megtámadási ok, amelyre a 2/2010.(VI.28.) PK vélemény 5.b.) pontjában írt jogcímhez kötöttség vonatkozik, így ezen a jogcímen az elsőfokú bíróság nem is vizsgálhatta volna a kereset megalapozottságát.

A fentiekre tekintettel az I. rendű alperes sikeres fellebbezése folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

A sikertelen felperesi és sikeres I. rendű alperesi fellebbezés folytán a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles az első- és másodfokú perköltség viselésére, amely a felperes illeték-feljegyzési joga

folytán feljegyzett elsőfokú és fellebbezési eljárási illetékből, valamint az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjából áll, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2002.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg.

Pécs, 2015. szeptember 10.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró